

मृहीतसलिलं ससीत्करं दृष्टितं यदा कुरुते । भवति तदा
 वारुणनाथस्य भवति शत्रुनाथः खल्वेव । कथितान्ये तानि
 मया शुभानि गजदृष्टितानि नरनाथ ! । अशुभानि च ना-
 गानामतः परं प्रवक्ष्यामि । शङ्काचिन्तनयनो वराहपुरित-
 निःस्वनं कुरुते । तत्प्रतिबलस्य नूनम् तदा जयो भवति ।
 भूपाल ! वेष्टितभूतलहस्ती नदति यदा धरणिप्रकम्पनाद-
 समम् । नरपतिराद्रविनाथो भवति तदा शत्रुसैन्यक्षतः ।
 मर्द्धदितखरतरसदृशं निःस्वनं यदि करो कुरुते । जनयति
 विजयविनाशात् पुरराट्प्रपीडनं च तदा । बलिभृग्नस्वन
 सदृशं यदि वा समुत्फाल्य च हस्तम् । वामान्दोलितचर-
 णो यदा करो दृष्टति सनिःश्रासम् । आलानगतः कुरुते
 तदा बहोयातावै रिभिः पाशैः । एवं प्रकृतिस्त्रायदि मतङ्गजा
 दृष्टितानि कुर्वन्ति । आत्यन्तिकानि राक्षसां चैव भवन्ति
 नान्यानि । “यदि रिपुगजामिमुखो निवायसाधोऽपि
 याति रभसेन । विंशतिपदानि नागस्तत्त्रापि जयो भवत्येव ।
 अमदो गच्छति मदं दुर्गन्धमद्य सुरभिदम् । दुष्टगजानां
 प्रथमन्दुल्लङ्घनेवं सकलम् । हस्ततुर्मणिवदनो हि महा-
 शिरास्तम्बकर्णयुगलश्च । नातिस्यूतोऽसिध्वस्तम्भानि च
 गात्रवदनरोमाणि । व्यासः स भवति हस्ती दुष्टात्मा दुष्ट-
 शीलश्च । स्थूलाविपाण्डुहस्तो दीर्घविषाणो नामितमुख-
 श्रोत्रोः । घृणुपादः श्लाघनस्तो वक्रो हनुः पुटदण्डेन । विस्तृत-
 कुशिल खोदरश्च कृष्णो वराहनयनश्च । शोथो वकीलनामा
 ख्यातोऽयं सर्वदोषकरः । अतिहस्तापरगात्रो दृष्टान्मुखः
 काकक्षणनयनश्च । स्थूलतराधो हस्तदन्तदीनमुग्रलक्ष्मि-
 तवर्णिर्लघुपादः । स्थूलनखः स्थूलपुष्करकरश्च वामन शंस्रो
 नजाधमो दुष्टशीलश्च । विषाणे चातिदृढे हस्ते परि-
 मण्डलौ तथा कर्णौ । वदनञ्च मांसलं स्यादधोगतस्थूलन-
 यनञ्च । सममांसल्ययुक्तो हस्ती हस्तार्जुनः करो यस्य ।
 नाम्ना च विश्वरूपमुख इति स्थातो दुष्टमातङ्गः । करकर्ण
 शिरोनालधिविषाणगात्राणि यस्य हीनानि । आदग्धभोऽ-
 तिवाभनाङ्गः पापात्मा स स्वाभिनाशकरः । शयनादुत्थाय
 बलादुद्वावपि पादौ कर्षति लक्ष्णेण । प्रत्युपसि गच्छति
 पुनः कापि समुपस्थापितमुखश्च । अनिष्टतगात्रस्तिष्ठे-
 दिचलति तस्याननं च कर्णाभ्याम् । स शोथो वातकरः
 पापात्मा सर्वपापकरः । यस्य च किलात्यं मेढ्रं ह्रस्वं
 ह्रस्वार्जुलस्तनुर्ह्रस्वा । अतिनिम्नञ्च बाह्व्यं कर्णौ च
 मनुत्वचौ ह्रस्वौ । गात्रापरञ्च दीर्घं नखाश्च जनिता नरा-
 स्त्रथा । सर्वाणि च काकाभपक्षरोमाणि च विदग्धानि ।

उदरश्चाक्षयः स्यात् पीवा तन्वायता च यक्षा च । वंशिक-
 नामा सतोऽसौ दुष्टगजो वर्जनीयश्च । यस्य करालौ दशनौ
 स्थूलौ मातान्तरन्था सुखम् । सस्तिष्कगुह्यवर्षः कपि-
 जम्बुकलोचनोऽतिविकृततनुः । पापात्मायं हस्ती राक्षसा
 हेयः प्रयत्नेन । दिवसमपि यत्र तिष्ठति तं देशं दहति
 यावत्कप्रस्थः । राक्षसा विम्ब्रावने वा परराट्त्रे वा स मो-
 क्षव्यः । अतिखरपरिघतनुर्नकुलच्छाबस्तनूरुहस्तश्चैः ।
 यो हस्ती पातारं स पातयित्वा विनाशयति । धन्वा सदृश
 मुखोयः कर्णं कचायस्य कर्कशाकृत्वा । कृष्णारुक्षान्तयोऽसौ
 भर्तुर्विपदेव मातङ्गः । रोमभिरधोमुखमतैः काकाजो दीर्घवक्त्र
 च । स्थिरहस्तकर्णयुगलः स राक्षसो हस्ती रूपेण । तिर्यक्
 प्रेक्षेणनिरतो दुर्गन्धः काककुम्भवदनश्च । मूलपरोषघ्राणे
 समस्तुको भवति चण्डालः । कुम्भौ यस्य पिशाणौ विचित्र
 स्थूलतारके च नेत्रे । तन्वायतं त्रिकं स्यात् बालविबाला-
 स्तु बड्कूपाः । रक्तौ मेचककोथौ भेदोपरिसंस्थितोदरश्च
 महत् । चलपक्ष्मस्तु हस्ती स भवति नाम्ना महादुष्टः ।
 अङ्गं प्रसार्य वदनं विधूय चाधोरणं निपातयति । स जले
 स्थले च नागो विवर्जनीयः प्रयत्नेन । हस्तकराङ्गुलिबालतनु
 दशनयात्राया मगात्रश्च । मत्कुण्जजातिः स गजः सुदुष्ट-
 शीलश्च दुष्टश्च । कालनखो हरिवर्णो हर्षवो ह्रस्वबाल
 धिश्चैव । बड्कूपश्चा दुर्गन्धिर्मणिसन्निभतालुकै-
 र्हस्तैः । अतिपिङ्गलकर्णस्थूलरोमग्रहस्तो वराहनयनश्च ।
 तनुनखमिरालक्षणं नखान्तरैर्दुष्टचरश्चैव । विस्तुरो नाम ग-
 जोऽसौ स्वाङ्गैः सर्वत्र कर्कशो जालोः । बड्कूपकर्ण-
 युक्तो व्यालानामप्यधीचायम् । हस्तो बाह्व्यभागो विषमो
 दन्तौ च यस्य नागस्य । धूम्रशिखे च छाया स निन्दितो
 वर्जनीयश्च । दन्तौ चातिह्रस्वौ स्थूलौ हस्तौ च मांसलो
 हस्तः । चिबुकं मांसविशुष्कं स्थूलतरे तारके यस्य ।
 स्थूलमुखो दुष्टात्मा नासौ सांयामिको भवेद्द्विदरः । अति
 दुष्टकर्मनिरतो भयालुको वर्जनीयश्च । कृष्णारुक्षो छाया
 वायसजङ्घा च दृश्यते यस्य । मृतोदनञ्च कुरुते निःशङ्कं यः
 करायेण । निःशेषं शब्दांश्च करोति यः सहस्रनिष्येषम् ।
 परिहरणीयो राक्षसायाने रणे स महता प्रयत्नेन । अतीव-
 विरलपक्षा ध्यानपरः शब्दकरणनिरतश्च । द्विगुणोक्त्य
 करापन्तुदन्ति च भूतबलं नित्यम् । वामेन च लिङ्गति
 महीमादेन कुञ्चितोपेण । जर्जरविरूपकर्णः पापात्मा
 निन्दितो हस्ती । आनाहायानोऽप्यसत्त्वहस्तो महाविरा-
 लविडः । ह्रस्वार्जुनबालकरो हस्तापरगात्रकर्णश्च ।